

INLEIDING

Drie uur in de middag.

De tijd staat stil.

We gaan in gedachten de weg die Jezus is moeten gaan vanwege zijn idealen: een goed leven voor iedereen.

Het was als de dag van gisteren dat hij werd toegejuicht; dat mensen hem zagen als hun hoop op toekomst.

Vandaag niet meer. Vandaag willen ze hem kwijt.

Dat is wat massa doet met mensen.

Iedereen loopt iedereen achterna, schreeuwt iedereen achterna.

Niemand wil 'anders' zijn en opvallen.

Want wie weet wat er dan met jou gebeurt!

Zo gaat dat, toen en nu.

Zo gaat Jezus zijn dood tegemoet. En wij trekken vandaag mee.

We staan er bovenop; we zien wat er gebeurt.

Maar wat kunnen wij ermee? Wat brengt ons deze lijdensweg?

Kan daar iets goed van komen?

1 JEZUS WORDT GEOORDEELD EN VEROORDEELD

'Doe met anderen, hoe je zou willen dat ze met jou zouden doen.'

Dat is waar het om gaat. Hoe moeilijk kan het zijn.

Dat is wat Jezus elke keer weer zei en hoe hij zelf deed

Wie honger had, kreeg te eten.

Wie dorst had, gaf hij te drinken.

Wie naakt was, kreeg kleren.

Iedereen hoorde erbij, iedereen werd geaccepteerd en gerespecteerd.

Hij ging op bezoek bij zieken en gevangenen.

Dat was zijn way of life. Zo zou iedereen moeten doen. Toch niet zo moeilijk om te snappen.

Kind van God noemde hij zichzelf. 'Godslastering!' zeiden ze.

'Wie denk je wel dat je bent?'

'We zullen je eens een lesje leren!'

Als een crimineel wordt hij gestraft.

Iedereen tegen één. Gegeseld, bespot, veroordeeld.

Wij denken aan kinderen, jongeren, ouderen, die zo alleen zijn komen staan.

Die gepest, bespoten veroordeeld worden om wat dan ook, om niets, om hun anders-zijn.

Is het jou wel eens overkomen?

Of sta jij aan de kant van de spotters en pesters? Ook jij bent in onze gedachten.

Hoe is het zover kunnen komen? Hoe ben je zo geworden?

Samen bidden we:

Geef ons het lef om op te komen voor wie niets fout heeft gedaan en toch gepest, bespot of veroordeeld wordt.

5 JEZUS KRIJGT HULP

Hoe alleen kan een mens zich voelen!
Hoe zwaar kan de weg dan zijn die je moet gaan.
Veel mensen staan te kijken, maar niemand steekt een hand uit.
Totdat men in de gaten krijgt
dat Jezus wel eens zou kunnen bezwijken voordat hij op de heuvel is aangekomen.
Toevallig komt Simon voorbij.
Hij wordt gedwongen om te helpen.
Zou hij anders zijn doorgelopen? Niets mee te maken?
Of zou hij zich hebben aangesloten bij de spotters, de pesters?
Zomaar een vreemde die helpt. Onverwacht.
Niet zijn eigen vrienden, de leerlingen, maar iemand die toevallig voorbij komt.
Niet de mensen die je denkt te kennen,
maar juist een onbekende die je even komt helpen Die je even een beetje verlichting geeft.
Wie had dat gedacht.
We denken aan kinderen, jongeren, volwassenen
die in de steek worden gelaten door hun vrienden,
juist wanneer ze die zo nodig hebben.
Die oplopen tegen onbegrip wanneer ze een luisterend oor zoeken.
Neem ik wel genoeg tijd voor mijn vrienden?
Geef ik een luisterend oor, een helpende hand?

Wij bidden samen:

**Geef ons mensen om ons heen,
vrienden of vreemden,
die zonder oordelen luisteren,
een arm om ons heen slaan,
en zó groot en intens verdriet helpen dragen**

9 OPNIEUW GEVALLEN

Nog is het niet genoeg.
Voor de derde keer ligt Jezus onder zijn kruis,
gestruikeld door het gewicht, verzwakt door de haat.
Ze helpen hem om overeind te komen.
Zelf kan hij niet meer.
Hij kan niet meer staande blijven.
Maar hij is er nog niet. Hij is nog niet op de top. Overeind! Opschieten!
Ze willen op tijd klaar zijn.
Voor iedereen had hij een vriendelijk woord,
maar naar hem, hier, vandaag,
is er alleen maar boosheid, minachting, irritatie, haat.
Onvriendelijk wordt hij weer op weg gezet, op zijn laatste weg.
Wij denken aan volwassenen, jongeren, kinderen die niet meer verder kunnen,
die ongeneeslijk ziek zijn, die geen zin meer vinden in hun leven.

Wij denken aan die mensen die menen
te mogen beslissen over het leven van anderen,
omdat ze denken dat ze sterker, machtiger zijn.
Maar zijn we dan niet allemaal gelijk en de moeite waard?

Wij bidden;

**Geef ons menselijke mensen, menselijke leiders in politiek en geloof, overal.
Geef dat wij het lef hebben menselijke mensen willen zijn,
overal en altijd, nu en in de toekomst.**

12 JEZUS STERFT

Twee mensen nog.

Twee mensen zijn met Jezus meegegaan, helemaal, tot het voorbij was.

Zij staan bij het kruis: zijn moeder en zijn beste vriend. Zij laten elkaar niet los.

Zij zullen Jezus nooit loslaten.

Het is drie uur.

De tijd staat even stil. De wereld staat stil. Het is voorbij.

Jezus sterft.

Stilte

13 HET LEGE KRUIS

Het is avond geworden.

Voorzichtig wordt het lichaam van Jezus door enkele vrienden naar beneden gehaald.

Dit lichaam verdient eerbied en respect.

Het kruis is leeg.

Maar voor altijd zullen wij in de dwarse balk
de uitgestrekte open armen zien van Jezus,
zijn warmte naar iedereen die hulp nodig heeft,
zijn openheid naar iedereen die even wil praten,
zijn ruimte naar elke mens, wie dan ook.

Iedereen mag er zijn.

Elke mens is de moeite waard.

Het kruis is leeg.

Maar voor altijd is het kruis een teken van dwarsheid:

dwars tegen alles wat kwaad doet,
tegen alles wat in de weg staat van het ideaal:
een wereld waar iedereen tot zijn recht kan komen.

Wij denken aan mensen die iemand hebben verloren van wie ze veel houden.

Wij denken aan mensen die afscheid moeten nemen, voor het laatst.

Wij staan stil bij wat ze doormaken in die eerste dagen het ongelooft,
de verslagenheid.

Heb jij het meegemaakt? Ken jij zo'n diep verdriet?

Wij bidden:

Geef kracht en steun aan achterblijvers,
ieder die verder moet zonder die ene,
die ze niet willen en kunnen missen.

14 EEN PLAATS OM TE RUSTEN

Het dode lichaam wordt met zorg gebalsemd en in een mooie doek gewikkeld.

Dan leggen de vrienden, mannen en vrouwen,
het lichaam voorzichtig en liefdevol neer.

Ieder mens verdient een plekje om te rusten.

Jezus krijgt een plekje in een graf, uitgehouwen in de rotsen.

Een laatste gebaar, meer kunnen ze niet meer doen.

De vrienden zijn verdrietig.

Nooit meer, nooit meer aanraken, nooit meer spreken,
nooit meer zijn woorden horen, nooit meer met hem eten.

Definitief. Nooit meer.

Maar het kan niet dat dit het laatste is!

Komen dode planten ook niet elk jaar weer tot leven?

Komt het zaad niet op uit de aarde, juist omdat er van dat zaad niets overblijft?

Zo'n leven kan toch niet zomaar voorbij zijn?

Geduld! Nog even wachten, dan zal het Fasen worden.

Wij denken aan mensen die niet geloven dat het leven doorgaat,
voor wie de dood definitief het einde is.

Wij denken aan mensen die verwachten en vertrouwen dat aan de overkant van dit leven
elke mens met liefde wordt opgewacht. Wat is jouw hoop? Waarin geloof jij?

Wij bidden:

Geef dat de dood niet het laatste woord heeft.

Geef dat het leven mag overwinnen!

TOT SLOT

Het lijkt alsof Jezus de grote verliezer is. Maar Jezus heeft standgehouden.

Hij is dwars door zijn angst heen gegaan. Hij heeft ons liefde geleerd.

Nog altijd leert hij ons hoe wij goed moeten zijn.

Hij heeft ons aandacht geleerd.

Nog altijd laat hij ons zien dat elke mens de moeite waard is.

Hij heeft ons geleerd te vergeven, zoals zijn Vader ons vergeeft.

Nog altijd zeggen wij dat als wij het Onze Vader bidden.

Nog altijd leert hij ons hoe je goed kunt doen aan mensen
en hoeveel dat voor de ander betekent.

Dwars door zijn dood heen blijft zijn ideaal overeind:

Gods koninkrijk, een goede wereld voor iedereen.

Uit: Vieren